

MAGYAR KURI

Bétsből, Május' 8-dikán 1818.

P r u s s z i a.

A' Rénusi levelekben így irtak Coblenzből Apr. 25-dikén: —

„A' Rénusi népeknek tavaly Október' 18-dikán a' Király' elejébe küldött sürgetésekről azóta több ízben emlékeztek a' közönséges levelek (melly sürgetés abban állott, hogy a' Király ne halassza, képviselői Rendeknek felállítatásán fundálódó Constitúziót adni a' Rénusi tartományoknak). Ma elérkezék a' Királynak ezen sürgetésre adott válasza. Ezen válasz a' Coblenzi 's ezen departamentben találtató egyéb városok és közönségekbéli lakosokhoz van intézve 's szóról szóra ezék találtának benne: — „Sem az én 1815 hen Május' 22-dikén kiadost *Edictomomban*, sem a' Német Szövetségi Aktának 13-dik Tzikkelyében nintsen az az időpont meghatározatva, midőn a' Rendek' gyűlésén fundálódó Constitúciónak fel kellésék állítatni. Nem minden idő alkalmas arra, hogy a' Státusnak Constitúzióját meg lehessen változtatni. A' ki az Ország' urát, ki azt annak tsupa önként való szabad határozással megígérte, ígérétenek teljesítésére emlékezteti, bűnhődve kételkedik ígérétenek megmásolhatatlansága fölől, 's maga akarja hebehurgya módon meghatározni, hogy mikor kelljen felállítani ezen Constitúziót; holott pedig ezen időpont meghatározatásának is éppen olly szabadnak kell lenni, mint magának az ígérletétel valás. Minden közönségnek, minden társaságnak, 's minden

magános embernek szabad a' thronus' elejébe, éppen úgy mint a' Ministeriumokhoz és tisztviselő karokhoz járulni kérelmeikkel: de a' népnek kérelemre való ingerlése meg nem engedethetők, pedig ilyen szemlátomást való ingerlés az, ha valamely esedező levél az országban szélllyel küldöztetik, 's a' tudakoztatik, hogy kinek tettzik azt, neve' aláírásával megerősíteni. Azon kérelem által tehát, mellyet a' Coblenzi Kormányozószéki Depártamentnek több városai, falvas helyei, 's lakosai, tavaly az Október' 23-dikai *datum* alatt hozzám küldöttek, nem lehet az én igasságos kedvetienségemnek fel nem gerjesztetni. Én meg fogom határozni, mikor tellyesedjék be az én Rendgyűlési Constitúziórol tett ígéretem; és magamat az ezen cél felé való valóságos jó lépésekben, mellyekről való nyilatkoztatásomat nem régen a' Német Szövetségi Gyűlés elejébe terjesztettem, 's a' mellyel megegygyezőleg a' további előintézetek tétettetni fognak, időcöltt való sürgetések által, hebehurgya lépésekre vétettetni meg nem engedem. Alattvalóim' köteleessége, hogy azon önként való határozásomba, mellyel emez ígérletet tettem, 's a' melyre a' Szövetségi Aktának említett tzikkelye alkalmatosságot szolgáltatott, helyheztevév' bizodalmat, várják el azt az időpontot, mellyet én, az egészeze való figyelmezés által vezéreltetvén, ígéretemnek teljesítésére alkalmatosnak fogok tartani. Költi Potsdamban, April. 21-dikén, 1818-ban.

„Fridrik Wilhelm.

Frantzia Ország.

Fő Minister Hertzeg Richelieu fontos tárgyról (az öszszeszoövetkezett Hatalmasságokkal való alkudozásoknak állapotjáról) nevezetes előadást terjesztett Apr. 25-dikén a' követek' kamarája elejébe. Előadását ilyen törvényjavalláson végezte: —

„Mi Lajos, etc. etc, parantsoljuk, hogy a' mi külső dolgokra 's finantziára ügyelő Ministereink, 's Or. Simeon és Mounier Státustanátsosaink, az itt következő tikkelyekből álló törvényjavallást terjeszsek, egyszersmind az arravaló indító okoknak kifejtésével, megfontolás régett a' követek' kamarája' elejébe: —

1). Tzik. Az 1814-ben Május' 30-dikán költ Alkunak 's az 1815-ben November' 20-dikán költ Egygyezésnek, a' melyek Frantziaországnak a' maga mostani határain kívül ezen idő pont előtt tsinált adósságait illetik, telyes és tökéletes telyesítettésekre, 520 millió 's 800 ezer Frank lökepénzből álló fundust kell tsinálni, 's ennek 16 millió 's 40 ezer Frankból álló interesét (kamatlját) a' mi Státusunk' adósságainak (úgy nevezett) Nagy-könyvébe beírni, olly feltétellel, hogy azok, kik ezen interesből részesülni fognak, azzal élni, a' folyó 1818-dik esztendőben Mártz. 22-dikétől fogva elkezdhessenek.

2) Tzik. Továbbá hatalom adattatik a' finantziái Ministernek, hogy akkora summát vehessen költsön, a' melynek interese 24 millióra teljék, 's ezen 24 milliókat, mint a' költsönözö részeseknek járandó interesét, a' Nagy-könyvbe beírassa: a' melly summa mindazonáltal tsak annak az adósságnak telyes lefizetésére serdittasék, melyet Frantziaországtól az öszszeszoövetkezett Hatalmasságok az 1815-ben Nov. 20-dikán kötött Alkunak 4-dik tikkelyével megegyezőleg még kívánhatnak.

3) Tzik. A' Ministerek még ezen 1818-dik esztendőkbéli ülések alatt számot adni tartoznak azon pénzfoglalatoskodásokrol, mellyeket ezen törvényjavallás' második tikkelyével megegyezőleg tenni fognak. Költ a' mi Thuillieriai kastélyunkban Apr. 25-dikén, az idézésnek 1818-dik, Országlásunknak 23-dik esztendejében. —

„Lajos.

(Az ezen törvényjavallást megelőzőt előadásrol a' jövő levelünkbe).

* * *

A' Rhodezi polgárok' pero Albyban (folytatás):

Egyéb tanúk között a' fogház' gondviselője Canitrot is elő hivattatván, ezeket vallotta: En a' Bankálné leánykáját a' fogház rostélyos ajtaja' előjébe vezetvén, Bas t i d e helyett egy más foglyot mutattam neki, így szollván: Látod-e, a' Bastide, ugy-e? — Nem, így felelt a' leánya: tova, ama' fekete vastag szakállú ember, Bastide. — Megtsalod magad' leánya, mondék én. — En még is tsak megmaradok a' mellett, felelt ő, hogy eme' szakállas ember Bastide; 's ha az úr ellenkezöt erőssit, nem esmeri Bastidét. — Hát Jausion melyik? — A' li tova távolabb ül, ugy mond (az újjával valósággal reá mutattván) — Hát Missonnier melyik. — Ama Tzinige, a' ki, mikor Fueldest megölték, mint a' bolond úgy szökdétselt az asztal körül. —

A' Fő Prokurátor: Nékem úgy jut eszembe, hogy a' Bankal' leánykája, midőn későbbre a' bünösökkel szembe állítottott, nem esmert reá Jausionra. — A' fogház gondviselője: A' szembeállitás után hozzám jövé a' leánya, azt beszéltte, hogy Bastidére reá esmert, de Jausionra nem akart reá esmerni. — Miért nem, kérdém? — Azért, felele a' leánya, mert nem akartam neki bajt tsinálni.

Blandin úr, mint tanú, ezeket vallotta: *Constans* (Rhodesben, egy politikai biztos) azt beszélt nekem, hogy *Mansonnétól* ezeket hallotta: Mikor *Mansonné* *Bankaihoz* ment, ötöt oda nem akarták befogadni: de azt mondta, hogy neki tettik ott, és ő ott marad. Az alatt megérkezett a haramiasereg az áldozatra való emberrel, 's *Mansonné* egy kabinetbe küldtetvén, a' gyilkosság véghez ment. *Jausion* és *Bastide* a' gyilkosok között voltak. Ennek kezében egy nagy kés volt. E' hallván, hogy a' kabinetben egy aszszonyoság volna, oda berohant, hogy megölje. *Jausion* nem engedte; de megeskették a' holt test mellett, hogy arról a' mit látott, szólni semmit nem fog; ezután *Jausion* elkísérte a' *Cité* piaczára. — *Elotúló*: *Clarisse* *Manson*, mit mond az aszszony mind ezekre? — *Mansonné*: Mikor *Constans* úr ezeket beszéltte, már tudta a' közönség a' *Bankalé* leánykájától. Egyéb eránt, hogy magamat meghatározottabb módon kifejezzem, erősítem, hogy *Constans* úrnak semmi efféjét nem beszéltem. — Arról is megkérdezte *Mansonné*, hogy hallotta-e, hogy *Jausion* verte volna le *Bastidét* arról, hogy egy gyilkosságból ne tsinálnak kettőt? — azt felelte *Mansonné*, hogy nem hallotta.

A' *Pálné* leánya, *kiknél* *Mansonné* lakott így vallott. Én abból, hogy *Mansonné* *Mártz. 19.* dikén nem halt odahaza, semmit se' tudtam. Reggel, mi nekutánna értésemre esett a' *Fueldes* története, hívtam *Mansonnét*, hogy jöjjön az *Aveyrou* partjára, nézzük meg mi is a' holt testet. *Mansonné* semmit se' szabadkozott; reá állott, hogy mennyünk el. — *Bastide*: Hát hugotskám, midőn *Mansonné* erre reá állott, nem lett-e rosszul? — Nem (így felelt a' leány). — *Bastide*: Hogyan lehetne ezen aszszonynak tselekedeteit egymással megegyeztetni! Azon asztalnak látására, mel-

lyen, mint mondják, *Fueldes* megöletett. kétségbe esett. Mint mondja, a' közét egy holt testnek hasára kénytelenítettetett tenni, 's arra megeskünni; más nap' reggel mindazonáltal kiment szállásáról, hogy ugyan ezen testet láthassa. — *Mansonné*: Én arra meg nem esküttem vala, hogy a' halottat másodszor meg nem nézem. Engem a' *Pálné* leányai kértek, hogy kísérjem el őket az *Aveyron* partjához. Kivánságokat meg nem tagadhatam, félvén, hogy valami gyanura ne indítsam őket magam eránt. — *Pál Rosália*: Én azt mondván, hogy bámulok *Jausionnak* ezen dologba való keveredésén, *Mansonné* így felelt: Én hiszem, hogy ott volt *Jausion*; majd meglátjuk. — *Pál Mária* is hasonlót vallott. *Bastide* sokféle kérdésekkel kinozván ezen gyermek hajadont, a' testvér bátyja kezdett helyette felelgetni. — *Bastide*: Azon házban, melyben magok laknak, van-e kétfelé lejáró grádits? — *Pál Lajos*: Nintsen: Hát kimehetett-e *Mansonné* a' magok szállásáról úgy, hogy észre ne végyék. — *Mansonné*: (belé szol ván) Ugy látszik, hogy *Bastide* azt akarja megmutatni, hogy nekem okom volt a' ki menetelre; vagy éppen, hogy *Bankaihoz* kellett mennem, hogy ott embert öljek. — *Bastide*: Inkább menteni akarom az aszszonyt; ártatlannak akarom találni (ezeket nevetve mondta). — *Mansonné*: Ugyan kinek mi haszna lehetne abban, ha én azt vallanám, hogy egy gyanus házban voltam, mikor ott gyilkosságot követtek el. — *Bastide* (a' jelenlévőkhöz, tsak magában): Én semmit nem hiszek, a' mi tsudahoz közelit. Nekem ezen *Mansonné* komédiás beszédeinél inkább tetszik a' *Bankalé* előadása, noha az is hazugság lehet. Én azt mondom, hogy a' kik nálla voltak, azoknak mind valamely okból kellett ott lenni a' gyilkosság' elkövetésénck könnyebbítésére nézve. De mi ezélra nézve kellett *Mansonné*nak ott

Benni? Miért nem akarja ő ezt kimondani? A' több vádoltatottak, mind engem' vádolnak, tsak azért, hogy magokat kimenthessék. A' történetnek tettzet néhány bizonyító környülállást ellenem intézni, 's már most az egész világ felkelt ellenem. — *Gache* (egy tanú): Én *Bastidét*, ki ezt erőssíti, hogy 20-dikban falun a' jószágán volt, Rhodezben a' *Princz* nevű kortsma mellett láttam. — *Bastide*: Mitsda ruha volt rajtam? — *Gache*: Hosszú setét Frakk. — *Bastide* (ismét tsak magában, a' jelenlévőkhez): Engem az *Aveyron* partján tsinos öltözetben; az után kamisolban; továbbá felső kaputban; végezetre frakban láttak. Nekem egész egy *Koboldnak* kellennem; *Tündérek* országában élünk. — *Bezombes Margareth* (egy új tanú): Én egyszer nagyon foggatván *Mansonnét*, hogy kivehessem belőlle az igazságot, 's hogy volt-e ő a' Banka' házában? Így felelt: Azt kétségbe se' hozhatni, hogy voltam; de ha az igazat kimondom, mind meggyilkoltatják őket. — Itt félbe szakadt ezen ülés.

A' következett ülésben *Pieret Rosa* nevű szép leányt vontak kérdőre, kire régen nagy figyelemmel várokozott a' közönség: de nem elégítette ki a' várokozást, azért, hogy nagyon félclmeses viselte magát; alig tudott egyebet felelni, tsak: Igen, Nem; pedig úgy látszik, hogy ennek igenjei 's nemjei, nem kevés függésben vannak a' *Mansonné* szavaival, 's kivált a' *Memoárjaival*. — *Elölülő*: Tud-e valamit, *Rozsi* leányasszony, azon dolgokból, mellyek itt folynak: — *Pieret Rozsi* (nagy megindulást jelentő hangon): Én, uram, nem tudok semmi különöst. — *Elölülő*: Senkitől nem hallott semmit a' *Fueldes* úr meggyilkoltatásáról? — Semmit sem, uram. — *Othon* állította-e el *Mártz* 19-dikének estvéjét?

— *Othon*; uram. — Nem mondhat nekünk egyebet valamit ezen történetről? — Nem. — *Pinaud*: Magát már szembe állították egyszer *Mansonnéval*? — Igen. — *Pinaud*: Nem volt-e valamely különös beszélgetése *Mansonnéval*? — Nem. — *Fő Prokurátor*: Nem beszélgetett-e ezen dologról *Mansonnéval* soha? — Nem beszélgettem. — *Fő Prokurátor*: Megmerne-e eskünni, hogy *Mansonnét* tsak a' *Fueldes* megölettetése után esmerte-meg? Ugy van. — *Fő Prokurátor*: Hát azólta gyakran találkoztak-e egygyütt? — Gyakran, uram. — *Fő Prokurátor*: Hát, leányasszony, emlékezik-e, hogy *Mansonné* azt mondta volna, hogy maga többet tud a' *Fueldes* meggyilkoltatásáról, mint ő? — Igen, uram, de e' nem igaz. —

Mansonné (szokott hathatósággal): Én ezen hajadont a' *Bastide* elfogattatása után tsak két nappal esmertem-meg. — *Pinaud*: Mit mondott e' magának? — *Mansonné*: Azt hogy *Fueldes* egy asztalra fektették; ott egy rozsz késsel meggyilkolták. Egyéb mindenféle környülállásairól is beszéllett ezen undok gyilkosságnak. — *Pinaud*: Ugy van-e leányzó, hogy a' gyilkosság után három vagy négy nap' mulva ezeket beszélte? — Nem, uram; *Mansonné* hibázik. — *Mansonné*: Esküszöm, hogy úgy van, mint mondam. — *Pinaud*: Bizonyos-e az asszony abban, hogy *Pieret Rozsi* nekünk ezen gyilkosságról különös környülállásokat beszélhet. — *Mansonné*: Igen is, uram, én ezt meggyőződéssel mondom. — *Pinaud*: Honnét vette ezen meggyőződést az asszony? — *Mansonné*: Nem gondolom, hogy köteles volna megbeszélhni, honnét vettem a' meggyőződést?

(Folytatása következik).

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

B é t s.

Minekutána Császár és Császárné ő Felségek April. 24-dik és 25-dik napjain Fiumében és ennek környékein minden nevezetességeket megnézegettek, útjokat 26-dikban reggel Zeugh felé vették, a' hova délutáni 4 órakor érkeztek meg. Másutt is mindenütt ellepre voltak az ő Felségeket látni ohajtó nép által az utak, hanem kiváltképpen Zeughból messzire eljikkbe gyülekezett a' véghetetlen sokaság. Estve közönséges házvilágosítások 's rakétahagyalások jelentették a' népnek örvendezését. — 28-dikban tovább indultak ő Felségek Ottochatz felé, a' hova mind ketten déltájban érkeztek meg, 's az Oberster úr kvártélyára szállottak. Itt zöld ágakból készült 's különböző szép értelmű irásokkal ékeskedő győzdelmi kapukkal jelentették a' lakosok jóltévő Attyok és Annyok eránt buzgó háládatosságokat. Ezen napon délután nagyon érzékenyítő innepi pompa ment itt véghez; Felséges Urunk az Ottochatzi Regimentnek egy kiállított Kompánia előtt czüst érdempénzt méltóztatott kegyesen által adni egy Altisztnek, a' ki nem régiben a' Török szomszédoknak véletlen általütésekor magát igen jól viselvén az ő elkergettetésnek fő eszközlője volt; F. M. L. Redivojevich úr pedig alkalmatosság szerint való szép beszédet intézett a' föld nép nyelvéen a' sereghez. Nagyon megillette ő Felségének ezen kegyes leereszkedése 's átyai jósága a' határörző népet. — 29-dikben tovább folytatván útjokat, déli 12 órakor Gospičhbe érkeztek a' Felséges útazók; az Oberslajtnánt kvártélyára szállottak be; itt is az előbbeni örvendezéssel fogadtattak; vetélkedve iparkodtak a' lakosok népek, hogy kiki mi módon mutathassa ki örvendező indulatját.

* * *
Ő Cs. K. Felsége kegyelmösen megengedni méltóztatott, hogy Bétsben a' Karinthiai és Stuben kapuk között nem régen kinyittatott *Karolina'* kapuján kívül lévő Glasszin, egy olly orvoslási intézet állíttassék fel, a' hol Savanyú (Mineralis) vizekkel lehessen élni. A' vizeket poharaként adják. Még most sok Orvos Doktor uraknak kívánsága szerint tsak a' Carlsbadi forrás helyetteszőgáló, Marienbad-Kreutzbrunni, 's Egeri és Selteri vizek vétetnek fel ezen próbára. Azt, hogy mennyire fogják ezen legjobb gondviselés alatt hozatott 's tartatott természeti vizek a' próbát kiállani, a' tapasztalás fogja megmutatni; a' mi a' jó és tiszta szolgálatot illeti, ebben nem leszen fogyatkozás. Azon nyári épület, melyben ezen kúrával élni lehet, most készül fából a' nevezett kapu előtt, 's Májusnak valamelyik, legfellebb Junius' első napján kinyittatik, a' midőn mind a' viznek áráról mind egyéb környülállásokról bővebb tudósítással fog szolgálni az intézetnek felállítója.

* * *
Salzburghol így irtak Május' 22-dikán: — „Ezen kellemetes fekvésű városnak 's környéknek kronikájában még eddig elő nem fordult szerentséltenség éré Apr. 30-dikán a' lakosok' nagy részét. Délben egycdfél órakor a' Szent Háromság temploma' szomszédóságában tűz támadván, minden emberi iparkodással való oltás mellett is olly nagy dühösséggel elterjedett, hogy kevés órák alatt részint a' városban részint a' környéken Hetven és néhány házak lettek hamuvá. A' régen tartó szárazság, hőség és nagy szél miatt még Május' első napjának reggeléig, egészszen nem oltáthatott volt el a' tűz. Odá van a' Mirabell nevű Fejedelmi szép nyári lakókastély, a' hozta

tartozó szép kertel és plántaházakkal együtt; oda vagynak a' szépen épült Mirabell-híd, az egymás mellett fekvő gyalogság' kaszármái, a' Gróf Londron család kastélya, az Apátza klastrom, a' Szent Háromság' temploma, a' Marianum Collegium, az ispotály a' bolondok házával, a' templommal, kertel, tziinteremmel, a' szép temetési emlékezetoszlopokkal, és sok más közönséges épületekkel egyetemben; miad ezek a' tűz prédójává lettek. Minden féle Akiak, drágaságok, 's házi butorok oda égtek; igen keveset ragadhattak ki. Márh is sok égett oda; számos emberekről nem tudták, hova lettek.

Uj Találmány.

A Cs. K. Nemesi Theresiana Akademiának egygyik nevezetes Professora Orvos Doktok 's egyszersmind ezen Akademiában Chemia' tanítója Fasznigger Nep. Janos úr, ki a' köszémből már más ízben is igen hasznos festő szereket vett vala ki, most vizsgálódásainak ismét egy újabb gyümö'rsére talált, midőn olly festő részeket vett-ki a' köszémből, mellyekkel selymet, kasimirt, 's gyoltsot, feketén, veresen és sárgán, 's különböző mérték szerint barnán és hamú színen lehet festeni. Több nagy tekintetű urak között Janos 's Renát Cs. Fő Hertzegek, Gróf Chorinsky 's néhány Kameralis Tanácsos urak neveztetnek, kik az ő próbatételét szellették 's dicséretesnek találtak.

Magyar Ország.

A' Pesti Universitás ismét elvesztett egy régi és derék Tanítót. Tek. és Tudós Tolnay Sándor Ur, a' Baromorvoslás Intézetének Praefectusa, 's azon Mesterégnék Tanítója Apr. 25-dikén meghalt rövid betegsége után, 's 27-dikben illő tisztelettel eltemettetett. Ő Nemes Vas Vármegyében Nagy-Tsömöteiben szüle-

tett. Fels. József Császár parantsolatjára ő állította-fel legeléször a' Baromorvosló Intézetet, 's annak 32 esztendeig Praefectusa 's Tanítója volt. Volkstein könyveiből több hasznos fordításokat készített, 's azokon kívül deák és magyar eredeti munkákat, mellyek közül „Compendium Artis Veterinariae“ több Európai nyelvekre által fordítatott, 's annyira betsültegett, hogy ő azért a' Kopenhágai Társaságha felvétetnék; a' Hafniai Baromorvosló Társaságnak is tagja volt; 's a' Ratonaságnál tett munkas érdemeiért ő Fel-ségétől Arany Érdem-Pénzzel tiszteltetett-meg. Szelíd és egyenes szívű ember volt, jó férj, 's több férfi magzatolnak szerentsés atya. Munkás élete 71 esztendőkre terjedett.

* * *

A' Pesti Nemzeti Gazdának ma sok hasznát vesszük; mert köteleességünk legelőbb az itt következő híradást közönségesse tenni belölle; azután egyéb furtsa dolgokat is találunk benne:

A Magyar Királyi Kamara Híradása.

A' Császár és Apostoli Király ő Fel-sége méltóztatott az itt megnevezett kamarai és fiskális Jóságok' eladását Magyarországon, kégyelmesen meghatározni, úgymint: —

Arad Vármegyében: Az Aradi és Modenai Uradalmokból, ezen kamarai Helységeket: Valyemare, Fényes, Józshahely, Jozsás, Baltyila, Gurahontz, Hontzisor, Szatureö és Zöldes. Szakáts és Madrizestye, Bontsed, Mustesty és Feritse, Szerb, Alsócsill, Felsőcsill és Bogyesty, Plopp és Almás, Kakareö, Kiszindia, Buttyin, Barza, Kujed, Hodost, Algyesty, Vojvodyen, Repszeg, Monyoreö, Bogszeg, Jarkossto, Kontráto, Vaszoja: — ezen fiskális Helységeket: Szlatina, Tok, Iityo és Szelestye: —

ezen *kamara*-Helységek, Nádas, Fel-
ménés, Taucz, Moroda, Kurvakér, Ter-
nova, Dund, Draucz, Bélzerind, Tal-
pas, Barakony, Somoskeszy, Csermő,
Apáthy, Vadász, Miske, Seprős, Herü-
lős, Szintye.

Bihar Vármegyében: a' Topai Fis-
kálitást, ezen részekkel: Topa, Kisba-
rod, Nagypatak, Beznye, Nagybarod,
Cséklye, Korniczal, Kalota.

Beregh Vármegyében, ezen része-
ket: Dobroka, Mististje, Lukova, Szaj-
kofalva a' Keresztessy hagyományból, és
Szajkofalva a' Bagossy hagyományból.

Szathmár Vármegyében: Alsó és
Felső-Szopor, most Erdélyben.

Ungvár Vármegyében, az Ungh-
vári Uradalomból: Salamon, Záhony,
Győröcske, Antalócz Helységek. — Ré-
szek: Kereszt, Zavotka, Ubrásd, Hlubo-
ka, Hegyfark, Dengláz, Nagygejőcz,
Csaszlócz, Baranya.

Zemplén Vármegyében: Oroszbisz-
tra helység.

Sáros Vármegyében: az egész Pek-
lini Uradalom, nevezetesen, a' Peklini
Compossessoratus Helységek: Kosztolán,
Mudrócz, Lipócz: a' Bunitai és Patacs-
kői Compossessoratus predium Hűvész-
Herrlein, savanyú - vizével, ferdőjével,
erdejével, telepjével és minden hozzá-
tartozóval egygyütt. *Abaujj* Vármegyé-
ben.

Pest Vármegyében: Fiskálisi falu
szántó.

Borsod Vármegyében, fiskálisi Rész:
Aranycs és Ladháza.

Szabolcs Vármegyében: a' Tokayi
Uradalomban: Kenészlő.

Szepes Vármegyében: a' Lubloi kas-
tély, hozzá-tartozóival és eszközeivel egy-
gyütt; a' Podolinhoz tartozó eszközök:
ezen a' Helységek: Hlibgart, Jakubján,
Új Lublau, Kamjonka, Lithmanova,
Jarembina, Krempach, Pilliova, Granasz-

torf, Szullin, Oberrauschenbach, Unter-
rauschenbach, Laczkova, Forbász, Sza-
dek, Frantzdorf, Josephsdorf, az ezen
Uradalomhoz tartozó savanyú vízzel, egés-
ség-forrásokkal, ferdőkkel és egyebekkel.

Krassó Vármegyében: Pojen, Lun-
kány, Tomest, Forazest, Krivio, Pe-
troza, Rumonyest, Goizest, Hauzest,
Macsova, Pestyere, Zaidjora, Kriesova,
Krivina, Cserestemess, Magury, Drino-
va, Pottiest, Zsurest, Poganyest, Szé-
csen, Szurdúk, Bukovetz, Mutnik, Schá-
bár, Schittin, Csudanovecz, Forotik,
Kernyecsá, Komoristye, Nagy-Dikván,
Kakova, Jám az Udvarszállási Prádium-
mal egygyütt, Csórda, Mercsina, Vrány,
Zorlenczmare, Zorlenczmik, Prébül,
Valliadény, Dellinyest, Apadia, Ohabi-
cza, Barboza, Ravna, Fizes, Szurdúk.

Temes Vármegyében: Szisztárovecz,
Petirs, Laaasincz, Guvesdia, Sztáncsova,
Paulis, Vlaikevecz, Retissova, Potporán,
Vojvodincz, Kosstill, Grosszsám, Klein-
zsám, Kernecsa, Klopodia, Perkossova,
Germán, Sippeth, Szkulya, Birda, Sos-
dia, Moriczfeld, Gertinyest, Ferendia.

A' Kérők beadhatják kéréseiket, vagy
egyenesen a' felsőbb helyen, vagy pedig
Budán a' Magyar Királyi Kamaránál.

Az eladásra kitétetett minden magá-
nos Helység' létrészeit, valamint a' meg-
szerzésbeli kötések, meg lehet látni
Bétsben, a' Cs. Kir. mindennelköz Ud-
vari Kamaránál; Budán, a' Magyar Kir-
Kamaránál; Temesváron, a' Kir. Kama-
ra - Gondviselőségnél (administratióvál).
Valamint a' már munkában való leírások
és betsüket, a' mint ezek részenként
el fogtak készülni, színtazon módon lehet
megtudakozni.

* * *

A' furtsa dolgok közt helyet érdemel ezen
beszélgetés —“

Vágo - Borjúk.

Egy gyalog-utazó kórdi a' Hú-sáros.

fél: menyinyi idősök ezek a' borjúk? — Hús-áros: 7-8 napiak. — Utazó: Nem kár-e az ilyen borjúkat levágni? húsa, bőre haszontalan. — Húsáros: ha a' paraszt-ember nem akarja tovább szopni hagyni, mit tegyünk neki? Há én meg nem veszem, megveszi más. Igaz az, hogy kár: mert a' húsa, ha a' falhoz tapom, oda ragad. Hanem, hogy egy kis formája legyen, fel szoktuk rá azt fúni, mint a' Bétsi tyúkáz a' sovány tsirkét: de mihelyt a' tűzhöz megy, olyan mint a' lutakos kaptza. — Utazó: Az olyan húst meg nem tudnám enni. — Húsáros: a' mint hallom, Angliába se volna szabad vele kereskednünk. Itt, jobb borjúhús, nints. Mit tegyenek a' vevők is? ha ezt nem veszik; semmit se kapnak. Pedig igaz, hogy ha a' borjú legalább 2 vagy 3 hétig szophatna, kétannyi borjúhúst azomban jobbat és táplálatosabbat kapna a' haza; az utóbbi, téjhaszonra nézve is jobb, 's a' bőre sokkal hasznosabb volna. Az olyan patzal-forma borjúnak a' bőre, tsak olyan, mint a' keshedt vászony-rongy. Azért tart a' mostani libabőr-tszimánk egy hétig. Ezek a' borjúk még, szépek; de hányat nem húznak nyársra 3-4 naposokat, valamint a' 2-5 hetes torongyos libát. Vének és — gyalázat.

* * *

Ugyan ezen újságban olvassuk a' következőket is: —

T. N. Pest Vármegyei határozása szerint a' gabonafélék Elcségek folyó ára, Apr. 5 diki óta, Pesten és Budán ez: 1: mása Lisztláng, az elsőféle, 17 for. 48 kr.; másodikféle, 15 for. 59 kr.; Semlyelisz, 15 for. 22 kr.; első Kényérlisz, 12 for. 9 kr.; házi-kényérlisz, 5 for. 57

kr. Egy pesti köb. (3 véka) Korpa, 2 for. 59 kr.; Dara, elsőféle, 20 for. 2 kr.; másodikféle, 17 for. 48 kr. Egy krajtáros Semlyének, kell nyomni 2 Lótót; közönségesnek, 5 lótót; ási'sos Szarvasnak 1 1/2 lótót; 1 garasos fejér Semlyének nyérnek 9 lótót; házi-kényérlisz-félének, 11 1/2 lótót; fekete Semlyesítő-kenyérnek, 14 1/4 lótót.

* * *

Eladó Lutzerna mag — Új termés, egészséges, jó, talaltatik a' Nemzeti-Gazda' Kiadó-jánál Pesten, má'sája 175 forintjával, fontja pedig 2 forintjával.

H i r a d á s:

A' Készhelyi Georgikonban a' közönséges fő próbatételek e' folyó esztendőben is Május hónap' 20-dik napján fognak tartatni, 's azokkal a' gazdaság külömbféle ágazatainak megbíralás végett való elő terjesztései öszve kaptatott. Erre nézve a' gazdaságnak baráti és jó akarói bizodalmassan megkérletnek, hogy azon napra magokat Készthelyre megalázni, és mind nevendék gazdáinknak előmenteteleit megítelni, mind pedig a' gazdaságnak gyakorlását, és folytatását is a' majorban és a' mezőn, nem külömben számadásainkban megvi'sgálni, és minket betses észrevételeik, és jóvallásuk által támogatni méltóztassanak. Mivel pedig a' kedvellőknek a' nevezetesebb külföldi gabona-nemekből, mellyek itten természetnek ez idén is aratás után szívesen szolgálni kívárunk, e' végre is azon mezei látogatás alkalmatosságával az előre való jelentések tétethetnek. Költ Készthelyen Sz. György Havának 14-dikén 1818.

Száz forint huszas pénzért, adtak Váltó czédulában: — Máj. 5-dikén 254 1/2 — 6-dikén 255 — 7-dikén 256 1/4 — forintot.

* * *

Jegyzés: — A' jövő Pünkösdi ünnepnapok miatt kedden nem fogunk újságot küldeni: de a' helyett ha valami akadály nem fordúl elő, egy egész árkus toldalékos fogunk készíteni.